

42

DISPUTATIO ETHICA
De
**LIBERALITATE ET
MAGNIFICENTIA.**

*Divinæ gratiæ beneficio
In Regiâ Academiâ Aboënsi,
Accedente suffragatione ampliss. facultatis Philosophicæ
publicis Cordatorum censuræ atq; examini
exposita.*

P R Ä S I D E
ENEVALDO SVENONIO,
R E S P O N D E N T E
ANDREA LAURENTII STIRENIO
Sudermanno.

Prov. 5:16. 17.
*Fontes tui deriventur foras in plateas, sed tu Dominus
corum manebis.*

Ad Diem 23. Junij horis ab 8. mat. in Auditorio Minoris
Anno 1648.

A B O E.

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. 1648.

V I R I S

- Magnificentia, Reverentia, Amplitudine, Nobilitate, Prudentia & Humanitate decoratissimus & Polissimus.
- D. M. NICOLAO L. NYCOPENSI, Log. &
Poësi in Acad. Ab. Professori celeberrimo, p. r. Rectori Magnifico.
- D. JOANNI ELAI TERSERO, SS. T. Dottori
& Prof. ante bac in Acad. Aboënsi, nunclipsal. Celeberrimo.
- D. PETRO L. VIGELIO, J.U.D. In Judicio Regio
Ab. Adfessori consultissimo.
- D. AUGUSTINO LAUR. SWAMSERÖM
de Seitelax/2c. Teloniorum majorum per Finlandiam & Ingriam In-
spectori attentissimo.
- D. ELIAE JOHANNIS, Magni Ducatus Finlandiae
Apologista fidelissimo.
- D. JACOBO ANDREÆ, Vectigalium Germanico-
rum Aboæ exactori circumspectis, Avunculo meo Chariß. ac Nutritori
liberalissime.

Salutem & feliciatem precor.

Quoniam Mecœnates, benemerendi studio elitis tenitatem meam profecti ut quod
præstissem vos creberrime & iam diu res ipsa testatur; Toties eandem perpetuae
vobis debendæ gratia rem fecistis; Aliud verò genus gratitudinis talis atas talis
Clientis prodere nescia, hunc primum studiorum proventum, divino beneficio, è libe-
rali vestra cum irrigatione tum accuratione enatum adfero. Quem sicuti palato vestro
non displicuisse habuero cognitum, nitigatum mihi mox debitum meum & calcar addi-
tum hisce conatibus literariis liberius provehendis actutum crediderim. Accipite er-
go hac vice benevoli hoc munus meum Chartaceum: dabo operam ut nec vos benefi-
ciū nec me temporis locati unquam paeniteat!

Vestras M.R. A. & Humanit. Reverenter
& devoctè colens

Andreas Laur. Stirenius
Respondens.

COMMENDATIO THEMATIS.

Si quæquam est virtutum moralium, ad posteriorenam
Squidem Decalogi tabulam pertinentium, quæ conser-
tur manifestissimam Charitatem in proximum, cuius
benefaciendo declarare, ac neminem laetando expri-
mere; profectò in his *Liberalitas* suum nomen profite-
tur liberrimè: Proindè publicâ denuntiatione apud E-
vangelistam, dignitati ejus tantùm tribuit Dominus De-
us noster, ut illa possit fidem nostram ceu infallibilis te-
stis redeunti cœlitùs Christo restituere, ac suo modo per
conciliatos amicos in aeterna nos tabernacula recipere.
Incubamus ergò maximâ hâc orbitate bonorum ope-
rum fidei fructuum, in eam curam ac cogitationem,
quæ nobis adferat in hoc seculo optimam fiduciam, in
futuro summam gloriam!

THE S I S . I.

DIETÀ est Liberalitas à Libertate, vel quod ho-
mine Libero & ingenuo digna sit, vel quia nos in
Libertatem afferat, & vindicet è servitute injustè
Mammonæ, cuius mancipia abjectissima hodiè, prob-
dolor, passim sese prostituunt! Aliàs Munificètia, Be-
nignitas & Beneficentia appellata est, præter cœte-
ras suas modificationes, quarum quædam latiores quæ-
dam strictiores sunt, de quibus postea: Rarum enim
est ut ipsæ res & rerum appellations ubivis æquè late-
pateant.

2. *Consuetudo loquendi Bifariam sumi eam testatur.* 1. Latè, pro virtute quæ circa quaslibet opes majores & minores modum tuerit; & sic Magnificientiam includit. 2. Strictè, idq; vel vulgariter pro moderatione illi quæ saltèm circa usum di vitiarum occupatur; vel magis philosophicè pro moderamine circa possessionem & usum opum minorum & operarum quarumcunq; quibus proximus juvatur. Posteriori modo accepta jam definitur.

3. *Liberalitas est virtus moralis servans modum in dando & accipiendo.*

4. *Forma Liberalitatis partim exprimitur, idq; ab effecto, & proprio officio, quale est servare mediocritatem & decorum in sumptibus scilicet modicis; partim subintelligitur, sumiturq; vel ab Objecto eoq;*
1. *Interno nempè Cupiditate pecuniarū, quæ omnino moderanda est.* 2. *Externo & remoto, quales sunt Res, quas vocamus non tantum pecunias, sed insuper omnia ea, q;orum estimationem numerus metitur ex instituto hominum, veluti sunt domus, agri, prædia, supellecia; & omnia alia q;orum ad vitæ hujus sustentationem est aliquis usus.*

5. *Vel à fine, qui ipsa honestas est, quam non minus quam reliqua virtutes sibi propositam habet.* Unde constat eos q;vi ostentationis, lucri, vel molestie

affla-

à flagitatoribus depellendæ gratiæ benefici sunt, verè
Liberales non esse E. g. qui donis suis alium majori-
bus donis emungunt, vel judicem liniunt ut causam ob-
vincant, errant à scopo hujus virtatis.

6. Concludimus igitur modum & formam Bene-
ficiæ consistere in Legitimâ ratione dandi & acci-
piendi.

7. 1. In Dando spectatur. 1. Persona tum danti
tum accipientis. 2. Res quæ datur. 3. Circumstan-
tiæ Loci & temporis.

8. 1. Dans respiciat partim seipsum; partim ac-
cipientem. In dante inspiciendus est animus, ut
scilicet libenter & absq; molestia neutriquam gravatè
beneficium conferat: Dicit n. Apost. 2. Cor. 9. 8. Hil-
arem datorem diligit Deus. Et Seneca lib. 2. de benef.
Beneficium ab homine invito & duro profectum est
istar panis lapidosi, quem efurienti quidem suscipere
necessè est, edere autem acerbum & molestum. Unde
beneficia non tam multitudine & magnit, quam facul-
tate ac animo dantis, nec non utilitate accipientis esti-
menda sunt. 4. Eth. N. c. I. Et propterea viduam com-
mendat salvator noster ob duos numos in gazophy-
lacium injectos, dicens eam plus contulisse quam omnes
Phariseos Luc. 21: 4. In accipiente advertendum est,
num is nostrâ largitione sit dignus: Omnibus quippe
beneficiendum etiâ inimicis. Matth. 5: 44. Luc. 6: 27.

Rom. 12:17. Non autem ideo quibuslibet, sed dignis est
dandum.

9. CAUTELA. Dandum etiam interdum in-
dignis & improbis. 1. Si conflictentur cum magnis
calamitatibus. 2. Si quedam in ijs est emendationis
spes. 3. Sicubi id sine danno Reip. fieri possit. Non
verò largiendum est. 1. Si sint contumaces. 2. Si emen-
dationem non pollicantur. 3. Si fuerint fuci inutiles
& fruges consumere nati; hi enim Reip. ingenti da-
mno sunt. Alias in genere satius est prodesse malis
propter bonos, quam deesse bonis propter malos.

10. 2. Accipiens attenditar secundum status: Est
enim cum primis Liberalitas in Ecclesiam ejusq; mini-
stros exercenda. Ideo quotannis Israëlitæ viritimus
oportebat pendere templo dimidium scoli. Exod. 30:13.
Sed Munificentia hæc Ecclesiastica, prob dolor, tan-
dém in hanc Christiani orbis justam desijt quere-
lam: Religio peperit divitias, ast matrē devora-
vit filia. Dein quilibet consulere patriæ & Reip.
tenetur conferendo ad defensionem pacis, libertatis, ll.
& honestatis. Ideo collationes tributorum manda-
to divino debentur magistratibus Matth. 22:21. Prä-
terea habenda est ratio parentum, Liberorum, consan-
gvineorum & affinium. Nam si quis suorum &
maxime domesticorum curam non habet, fidem non
ba-

babet, Et est infidelis deterior. 1. Tim. 5: 8. Et tandem amici, in primis vero egeni, nec non unius religionis fratres legitimis beneficiariis accensentur.

11. 2. Res quae datur consideratur vel ratione quantitatis; ubi cavendum est ne Liberalitas alii sit relaxatio, nobis vero afflictio: 2. Cor. 8: 13. Itaq; incertum hoc in parte, cui benignitas major est facultate, probè vapulare jubent Sveci dicentes: Then som gismer så han tigger / skal man så så han ligger. Deinde cuilibet pro necessitate Et dignitate succurrere convenit, ne justitia distributiva fiat injuria.

12. Vel ratione qualitatis; quocirca hoc praeceptum tenendum est: Danda quae profutura sunt egeni, non obfuitura. Math. 7: 12. Luc. 11: 13. Sic non decet prodigo numerare pecuniam; nec puerο vel furioso gladium committere; sicut nec filio patienti orum dare Scorpionem.

13. 3. Circumstantiae inspicienda sunt. 1. Locum: Dandum est ubi cum honeste fieri potest; quae honoris gratia offeruntur, publicè Et palam exhibentur, quae vero egestatis sublevanda causa dantur, clamfient, ne donatarius rubore suffundatur; nec enim est qui quam qui scissuram pallij sui tegere non cupiat; neve scire videatur sinistra quid faciat dextera. Matth. 6: 34.

14. 2. Temporis, tempestivè enim dare maxime congruum est honestati: bis namq; dat quicquid

dat. Et tarda beneficia videntur proficiisci ab invitiis,
ideoq; minus grata sunt juxta poëma ab Ausonio trans-
latum:

Gratia quæ tarda est ingrata est: gratia namq;
Cùm fieri properat gratia grata magis.

15. 2. In Accipiendo bunc modum ac rigorem
liberalis observat. 1. Non est petax; magis enim
cupit bene de alijs mereri, qvām illorum merita senti-
re. 2. Veretur nē aliunde accipiat qvām oportet. 3.
Honestis & licitis medijs facultates suas auget, easq;
legitimè custodit, ut habeat undē postea pro temp, bo-
nā conscientiā largiatur. 4. Quemadmodum bene-
factor hanc temerē commemorat quæ in alios contulit
bona, nec extollit, nec exprobrat, qvamvis neq; depri-
mat. Etenim ut Chilon inquit: beneficij dati obli-
visci, accepti reminisci oportet. Ita beneficiarii
meritorum memor est & gratus: Beneficij enim æ-
stimatio magis est accipientis qvām dantis. 9. Eth.
Nich. c. i. Undē sibi ipsi saepiusculè hoc præceptum Ce-
drinis tabulis dignissimum inculcat: Tanti benefi-
cium æstimabis semper, quanti tibi constituit cùm
expeteres.

16. Magis tamen in datione qvām acceptio-
ne virtus hæc conspicua est, quòd sic magis di-
vitiarum usus sit evidens; dein qvia præstat honesta
agere & benefacere, qvām turpia non agere & be-
neft-

neficia pati; Gratia etiā potior dāti qvām accipiēnti debetur; quippē illi major laus quām huic de jure competit: Difficultas etiam major in dando quām accipiendo cernitur, qvæ cum exercitio virtutis non raro conjungitur, licet qvoad internos actus fiat cum delectatione qvæ habitui inest. Primariò etiam liberalis respicit Dationem, secundarō verò etiam Acceptiōnem, ne conditionem accipientium damnare videatur. Adhac dando qvis actu prodest alijs, accipiendo verò saltēm potentia. Conspicuum liberalitatis exemplum apparet in Zachæo. Luc. 19:3.

17. Extrema hujus virtutis sunt, in excessu Prodigalitas, vitium quo sumptus faciendo modus exceditur, nullâ habitâ ratione Circumstantiarum debitâ, idq; vel simplicitè & temerè effundendo, vel propter speratam aliquam utilitatem. Exemplum hujus vitij fuit Filius prodigus. Luc. 15:13. Et Agrigentini, qui adificabant q: semper vieluri, & epulabantur q:nunqām morituri. Ælian. l.12. hist.

18. In defectu verò Avaritia, vitium quo in acquirendo & retinendo modus superatur, quando sc. quis vel in dando solum deficit, in accipiēdo verò est moderatus, & dicitur Tenacitas; vel in accipiendo peccans per fas nefasq; undecunq; dīvitias corradit, in dando verò est consideratus

Edicitur turpe luctum; vel utrobiq; delinquit,
quod turpissimum, **E**dicitur ILLIBERALITAS.

Huius vitii exemplum fuit Judas Iscarioth, qui 30, numinis argenteis venundet die totius mundi Thesaurum Salvatorem nostrum. Mat. 26: 15, 16. Achab. 1. Reg. 21: 1. Gehazi. 1. Reg. 5: 10. Simon magus. Act 8: 19, 20. Ex historiis profanis accedit ipsa experientia in singulis statibus, quæ omnem simulationem & fucum detestata hanc querimoniam instituit: Charitas non querit mercede: x. Cor. 13: Liberalitas moderna est Charitas. **E** Liberalitas moderna non querit mercedem. Conclusionem esse absurdam testantur omnes qui humili preicatione fatigati excusant & difficiles se præbent; tñnula verò Oratione rogati, quippe vim precariam habentes faciles sunt: quales niniùm multos esse novimus. Ergo Minoris propositionis absurditatem fateri & nomen avari prosteri ignominiosè coguntur, cum maioris prop. evidenter sit à sp. Sancto promulgata.

19. Ad hoc genus vitorum spectant Furta, Usura mordaces, Rapina, Falsa mensura & aliz fraude in quibusdam contractibus, quorum vitorum dediticii sunt fures, foeneratores, Latrones, aleatores, lenones & similes, quorum perulantia in 7 Decalogi præcepto severè prohibetur, quemadmodum eo ipso beneficentia strenue mandatur.

20. Deterior autem avaritia est profusione; Etenim hæc sanabilis est, illa non item: Nam amor nummi quantum ipsa pecunia crescit. Dein hæc simplicior est, illa multiformis. Hæc vicinior & similior medio, illa dissimilis & remotior, hæc aliqvando in vita utilis, illa nunquam neq; PRIVATIM, nisi post mortem per accidentem. Unde dicere solent avarum nunquam benefacere nisi dum moritur; tunc enim incipit prodesse hereditibus, ita ut verum maneat: **D**e male quæsitis non gaudet tertio hæres; Neq; PUBLICE, E.g. si avari dominentur, munieribus corrumpt Justitiam Reip, basin & columnam, quæ destructa tota domus Civilis fatali ruina cadi-

21. Hinc concluduscum Paulo 1. Tim. 6: 10. Avaritiam esse radicem omnium malorum: Et cum Dione, Metropolin omnium vitorum. Proinde paulò ante v. 6, 7, 8, & 9, tali discursu in huic rei declarationem uberiorē concionatur Apostolus: Pietas est questus magnus cum animo suā sorte contento; nihil enim intulimus in mundum, videlicet nec efferre quicquā possumus; Sed habentes alimenta & quibus tegamur, his contenti erimus. Cœterum, qui volunt ditescore incident in tentationem & laqueum & cupiditates multas, stultas & noxae, quæ demergunt hominem in exitium & interitum.

22. Qualeverò & quantum istud exitium futurum est, exponit Salvator Christus per difficultatem intrandi in regnum cœlorum Marc. 10; Mat. 9: Luc. 13: Quinimodo, qualis & quantus interitus ille futurus est, exprimit tuis Apostoli 1. Cor. 6: 10: per impossibilitatem ingrediendi in regnum Dei: Dicit enim auctor regnum gloriae non esse possituros, additq; causam col. 3: quia sunt Idiotæ, quorum peccatum, quippe cum 1. Dec. Præcepto è diametro pugnans, gravissimum putatur.

23. *Varias tandem modificationes tangentia spe-
cies admittit Liberalitas, quales sunt respectu dationis
Beneficentia & Hospitalitas; Resp. verò accepti-
onis Parcimonia & Autarkeja.*

24. *Beneficentia seu benevolentia est Libe-
ralitas ad benè de qvovis merendum accommo-
data. Differt à Liberalitate strictè & vulgariter
dicta, quod hæc propriè consistat in erogatione pecu-
nia; illa verò in officiorum & operarum collatione.*

25. *Objectum ejus sunt Bona & officia quæ-
vis, quæ vel sunt immutabilia, ideoq; nec pereunt nec
consumuntur usu aut communicatione, qualia sunt: de
suo lumine alteri accendere lumen, monstrare erranti
viā, dare fideli consiliū, infucatè docere discipulos: vel
Mutabilia quæ usu terütur, ut frumentum, panis &c.
Huius virtutis exemplum erat Titius imperator R. qui recordatus aliquando in coena se nihil cuiquam eo die beneficij præstissime fertur exclamasse:
Amici diem perdi.*

26. *Huic excedendo resistit nimium propensus,
Svetice Latlynt; deficiendo malevolus, qui ut pluri-
num etiam est invidus.*

27. *Benevolentiae subordinatur Hospitalitas,
quæ notos juxta & peregrinas omnibus bénficijs ho-
spitalibus complectimur. Qvam ipse Christus miris modis com-
mendat Mat. 5: Hospes eram & exceptis me. Qvamq; Apostoli paßsim
inculcant, & quidem meritò; per hanc enim quidam angelos excepérunt, 10
Pat. 4. Exempla sunt Abraham Gen. 18: Lotus ibid. c. 19: Vidua sareptana præ-
bens hospitium Elia 1. Reg: 17.*

28. *Officia hospitis activi sunt: 1. Adventan-
tes,*

ses decenter & comiter excipere. 2. Liberaliter trahare. 3. Tempestive dimittere, ita ut neminem ad bibendum aut edendum nimis vel cogat vel pelliceat. Passivi officia sunt: 1. Venire mature: 2. Boni consilere quae allata fuerint. 3. Edere citra saturitatem, bibere citra ebrietatem.

29. *Huic excedendo adversatur nimis hospitalis, omnes indiscriminatim excipiens; deficiendo vero inhospitalis, quale ingenium habuerunt Sucothani adversus Gideonem. Jud. 8:6.*

30. Parsimonia est Liberalitas res proprias custodiens, utiliter collocans, sumptus non necessarios vitans, & tamen pro re natâ quantum opus est se bono œconomio videtur expendens.

31. Huius exemplum fuit Socrates, qui cum apparatu tenui convivium instrueret, & ob id Xantippe uxor animo angeretur, ne sis, inquit, sollicita: Si enim Conviva nostri boni sunt, satis est apparatus, si mali, plus satis. Inspiciatur etiam vita S. patriarcharum.

32. *Huic excedendo adversatur Emax, seu qui bona profundit in res inanes. Ubi Seneca præceptum tenendum. l. 14. Ep. 93. Emas non quod opus, sed quod necesse est. Cujus affinis est dolosus mutuator, cuius ingenium exactè depingit Ecclesiasticus c. 29: 4. 5. 6. 7. & 8. Deficiendo Negligens in proprijs rebus custodiendis.*

33. Autarkeja est Liberalitas moderans desiderium opum, Jubēsq; ut præsentibus bonis content-

tent i tanquam sufficientibus alacriter acqvescamus. *Diffrt à Liberalitate strictè dicta, quod liberalitas magis opponatur Tenacitati, hæc verò Prodigalitati magis.*

34. Huius exemplum elucet in Rege Salomonie, qvi abundantiam & penuriam iuxta deprecatus mediocri fortunâ se esse contentum confessus est.

35. *Huic excedendo sese opponit habendi cupidus; Deficiendo Ignavus. Haec enus de Liberalitate.*

36. **MAGNIFICENTIA** est virtus moralis servans decorum in magnis sumptibus faciendis.

37. *Hac Liberalitati ad nodum affinis est, ejusdemq culmen à Piccol.gr. 4.c.49. salutatur; sunt enim non specie ut nobis qvidem, salvo aliorum judicio, vide- tur, sed gradu saltēm differentes.*

38. *Objicere tamen solent. Qvæ 1. Objecto for- malis. 2. fine, 3. Extremis. 4. Subjecto. 5. Modo actionis. Et 6. consecutione differunt, illa specie distingyuntur. At virtutes hæ tales sunt. E.*

R. 1. Si meretur fidem valer de obiecto formalis specifico; alias mediocres & maiores sumptus non magis species diversas introducunt quam calor & fer- vor. 2. Valer de fine ultimo; alias cum diversi homines diversos habeant scopos & fines, distinguerentur specie: Deinde utraq; virtus & publicum & privatum bonum respicit, licet magis illud magnificencia. 3. Valer de ex- tremis specie distinctis. 4. Reclamat exemplum dispositionis Logicæ in di- scipulo, qvæ ab habitu logico præceptoris specie non differt. 5. Singularis il- la pompa & splendor non infert aliquod discrimen essentiale, sed saltem mo- dale; ad illud enim constitendum desideratur forma specifica. 6. Nec illud est verum: Sic etiam o. heros est fortis, non propriez o. fortis est heros

39. *Objectum hujus virtutis sunt magni sum- ptus & ampli, majores nempè in Rege qvam prin- cipe, Comite qvam nobili. Vir ergò magnificus*

esse non potest ex plebe, sed qui in magno officio constitutus est et divitiis honeste partis abundat. Quamobrem Cerdonum aliquis, quantumvis magnos sumptus expendat, magnificus tamen non est.

40. Hi sumptus impenduntur operibus et rebus magnis, splendidis, durabilibus, utilibus et decentibus, ut potè templis extruendis et ornandis, Academij, arcibus, fortalitijs, Navibus, armamentarijs, Convivis et similibus; ita tamen ut omnia decenter fiant, quod sit si opera, Personæ et sumptuum magnitudo sibi invicem corraspondeant. Nota: Magnificentia etiam in gravitate officij lucet, licet impensæ non ita appareant.

41. Officia & conditiones Magnifici sunt.
1. Tales facere sumptus qui videntur repletæ facti, ut contra decorum circumstantiarum nihil committatur. 2. Cum voluptate agere. 3. Largiter et sine suspicione parcimonia procedere; magis enim cogitabit de pulchritudine operis, quam quantitate sumptuum: 4. Eadem impensa opus elegantius facere quam quicquam alijs. 5. Sumptus facere non in res quaslibet, sed magni momenti. Exempla videantur in Templo Salomonis eiusq[ue] solo regio. 1. Reg. 10. Nec non et orbis miraculis apud coelum. l. 23. c. 6.

42. Excessus est luxus, alias inscitia decori. Defectus est Sordes, alias indecora parcimonia.

49. Tandem si Liberalitatis & Magnificentiae
extrema conferantur, hec deteriora videntur. i. Quia
publicae rei magis officiunt. 2. Quia conspectiora sunt.

DEO LAUS, HONOR ET GRATIARUM ACTIO!

COROLLARIA.

I.

A n semper liberaliores sint qui de hereditariis,
quam qui de acquisitis donant? N.

II. An liberales queant ditescere? A.

III. Utrum deterius vitium sit, eleemosynam
pauperi non dare, quam ejeripere quam ha-
bet? R. Hoc quam illud.

Ornatiissimo ac Doctissimo,
DN. ANDREÆ LAURENTII STIRENIO,
Thesum harum propugnatori indefesso, amico
ac Sympatriota dilecto.

Condecet ut suavi patrois et carmina condam,
Totoq; ex animo prospera quaq; precer.

Perge velut pergus, te non lactabit inanis

Spec tua, sed Phæbus præmia larga dabit.

Lator: successuq; tuis conatibus opto

A Domino semper, qui regit Astra, DEO.

Sic Mecenati gratus, sic charus amicus,

Sic patriæ poteris lumen & esse tux.

Honoris & amoris ergo
apposuit

ANDREAS LAURENTII Nycole
fec. Phil. Adjuncte.

IMAGO ETHICES

Quā

Literarum & morum culturā, conspicuo

JUVENI

DN. ANDREÆ LAUR. STIRENIO

Sudermanno, amico singulariter colendo,

De

LIBERALITATE ET
MAGNIFICENTIA

eruditè differenti,

Inter res hominum patuit DEA puriorauro

Et cultu gemmis splendidiore micans:

Cuj vix vulgare est, Lector, cū Cypride quiicquā

Ulla voluptatis quam neque; forma tulit.

Sed puris hominum succedit mentibus ignes

Virtutum, mentes astraque; ad alta trahit.

Quvæ Juvenumque animas lactabit, nauque; beatum

Pro Solidæ ostentat laudis honore decus.

Gloria Virtutis Comes est ANDREA STIRENI,

Sordida vita etenim Sordida dona facit.

Inque; dies veluti crescit tua vivida virtus

Inque; dies, tibi opes augeat atque; decus.

L. Mag congratula-
batur

JOHANN. GARTZIUS

Arbog.